

แบบจัดเก็บองค์ความรู้	
องค์ความรู้ เรื่อง การผลิตทุเรียนคุณภาพ	
เจ้าของความรู้ หรือผู้ให้ข้อมูล นางสาวอมรรัตน์ นวนลิริ หมู่ ๑ ตำบลพรุเตียว อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่	
วันที่บันทึกความรู้ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๖	
กระบวนการ/ขั้นตอน/วิธีการปฏิบัติ (ขององค์ความรู้)	ข้อแนะนำ/เอกสารอ้างอิง/ คู่มือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์ ความรู้
<p>กระบวนการ/ขั้นตอน/วิธีการปฏิบัติองค์ความรู้</p> <p>นางสาวอมรรัตน์ นวนลิริ ประธานแปลงใหญ่ทุเรียนตำบลพรุเตียว หมู่ที่ ๑ ตำบลพรุเตียว อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ อายุ ๔๑ ปี เป็นผู้นำเกษตรกรที่มีองค์ความรู้ด้านการทำการเกษตรแบบผสมผสาน และเกษตรทฤษฎีใหม่ โดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมของตนเองเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยก่อนหน้านี้มีการปลูกปาล์มน้ำมันและมะพร้าวอ่อนเป็นหลัก ปัจจุบันได้ปรับเปลี่ยนพื้นที่บางส่วนมาปลูกทุเรียน และได้มีการจัดตั้งกลุ่มแปลงใหญ่ทุเรียนตำบลพรุเตียวขึ้นมา โดยตัวเกษตรกรเองเป็นผู้ที่หมั่นศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ และชอบเดินทางเพื่อไปศึกษาดูงาน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเกษตรกรด้วยกัน เพื่อนำองค์ความรู้และประสบการณ์ที่ได้มาปรับใช้ในแปลงของตนและแปลงของสมาชิกกลุ่ม ซึ่งปัจจุบันสมาชิกของกลุ่มได้นำองค์ความรู้ดังกล่าวมาปรับใช้ภายในแปลง และสามารถผลิตทุเรียนที่มีคุณภาพออกสู่ตลาดได้ โดยทุเรียนของสมาชิกกลุ่ม มีจุดเด่นคือรสชาติอร่อย เนื้อดี ปลอดภัย ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP และตรงตามความต้องการของตลาด สำนักงานเกษตรอำเภอเขาพนมได้ทำการถอดองค์ความรู้เรื่องการจัดการทุเรียนคุณภาพ และสรุปเป็นองค์ความรู้ได้ดังนี้</p> <p>การเตรียมแปลง</p> <p>๑. มีการปรับพื้นที่ก่อนปลูก มีการกำหนดผังปลูก และการติดตั้งระบบให้น้ำในแปลง โดยปรับพื้นที่เป็นโคกยกสูงประมาณ ๕๐-๗๐ เซนติเมตร ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๔-๕ เมตร เพื่อป้องกันน้ำแช่โคนต้น</p> <p>๒. กำหนดระยะปลูกที่ ๘x๘ หรือ ๑๐x๑๐ เมตร วางแถวปลูกในแนวทิศทางเหนือ-ใต้</p> <p>การปลูก</p> <p>ก่อนปลูกรองก้นหลุมด้วยปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก หรือหินฟอสเฟต หลังปลูกเสร็จต้องจัดหาวัสดุมาคลุมโคน จัดทำร่มเงาพรางแสง และมีการให้น้ำอย่างสม่ำเสมอ</p>	<p>๑. เกษตรกรต้องมีองค์ความรู้ที่หลากหลาย ต้องมีการศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติม มีการนำภูมิปัญญา มาปรับใช้ให้ควบคู่ไปกับหลักวิชาการ โดยมีการนำหลักการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน และนำเทคโนโลยีมา ใช้ให้เหมาะสมกับพื้นที่ ปรับใช้โดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เช่น เน้นการใช้ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยน้ำหมักชีวภาพ มีการผลิต/ขยายสารชีวภัณฑ์ไตรโคเดอร์มาปรับใช้แทนสารเคมี เพื่อรักษาสภาพแวดล้อม ก่อเกิดประโยชน์ต่อผู้ผลิตและผู้บริโภค</p> <p>๒. หน่วยงานภาครัฐควรมีการสนับสนุนปัจจัยการผลิต องค์ความรู้และเทคโนโลยีใหม่ๆอย่างต่อเนื่องเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และตรงตามความต้องการของผู้บริโภค</p>
	

กระบวนการ/ขั้นตอน/วิธีการปฏิบัติ
(ขององค์ความรู้)

ข้อเสนอแนะ/เอกสารอ้างอิง/
คู่มือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์
ความรู้

พันธุ์ที่นิยมปลูก

พันธุ์ทุเรียนที่นิยมปลูกในพื้นที่อำเภอเขาพนม มีดังนี้
พันธุ์หมอนทอง ลักษณะประจำพันธุ์ เป็นทุเรียนพุ่มใหญ่ที่ขึ้นง่าย ใบมีลักษณะบาง กลางใบปลายใบเรียวแหลม ฐานใบแหลม ดอกปลายดอกแหลม ก้านช่อดอกใหญ่แข็งแรง รูปร่างหนามแหลมตรง ฐานหนามใหญ่ ผลมีขนาดใหญ่ น้ำหนักประมาณ ๓-๔ กิโลกรัม ทรงผลค่อนข้างยาวมีบ่าผล ปลายผลแหลม พุ่มไม้ไม่ค่อยเต็มทุกพุ่ม หนามแหลมสูง ฐานหนามเป็นเหลี่ยม ระหว่างหนามใหญ่จะมีหนามเล็กวางแซมอยู่ทั่วไป ซึ่งเรียกหนามชนิดนี้ว่า เขี้ยวงู ก้านผลใหญ่แข็งแรง ช่วงกลางก้านผลจนถึงปากปลิง จะอ้วนใหญ่เป็นทรงกระบอก เนื้อหนาสีเหลืองอ่อนละเอียด เนื้อค่อนข้างแห้งไม่แฉะ ติดมือ รสชาติหวานมัน เมล็ดน้อยและลีบเป็นส่วนใหญ่ชอบญา พลัส จะมีเนื้อสีแดงสดใส รสชาติหวานชื่นใจ เนื้อกรอบ เนื้อเยื่อ สามารถปลูกได้ทุกภาคในประเทศ เป็นที่ต้องการของตลาด

๒.พันธุ์ก้านยาว เป็นทุเรียนเรือนต้นไม่ดี ทิ้งกิ่ง ลำต้นจะสูงชะลูดทิ้งกิ่ง เปลือกสีน้ำตาลและมีสะเก็ดบ้างเล็กน้อย ช่วงกิ่งยาวมากและเกือบตั้งฉากกับลำต้น แผ่นใบเป็นรูปรีจนถึงเรียวยาวมีขนาดกว้างประมาณ ๖-๘ เซนติเมตร ยาวประมาณ ๑๗-๑๘ เซนติเมตร ฐานใบเป็นรูปเหลี่ยมป้าน ปลายใบแหลมและงอโค้งก้านใบยาวประมาณ ๒ เซนติเมตร ออกเป็นรูปไข่ยาวรี ปลายแหลมและโคนดอกจะเรียวก้านดอกจะยาวมาก จะมี ๖ พูหนามมีขนาดโตเกือบเสมอกัน พันธุ์นี้ก้านยาวกว่าพันธุ์อื่นเปลือกค่อนข้างหนา เนื้อมีลักษณะละเอียด นุ่ม สีเหลือง รสชาติหวานมันกลมกล่อม เมล็ดกลม

กระบวนการ/ขั้นตอน/วิธีการปฏิบัติ
(ขององค์ความรู้)

ข้อเสนอแนะ/เอกสารอ้างอิง/
คู่มือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์
ความรู้

๓. ทูเรียนพื้นเมือง หรือที่เรียกกันว่าทุเรียนบ้าน ซึ่งจะมีผลขนาดเล็กกว่า
ทุเรียนพันธุ์ และส่วนใหญ่จะมีเนื้อน้อย เมล็ดโต รสชาติเข้มข้นและกลิ่นแรงกว่า
ทุเรียนพันธุ์

การตัดแต่งกิ่ง ควบคุมทรงพุ่ม

หลังจากปลูกประมาณ ๑-๒ ปี ควรตัดแต่งให้มีลำต้นเดียว โดยยึดหลักว่า
ต้นทุเรียนต้องมีทรงต้นโปร่ง โครงสร้างต้นแข็งแรงสวยงามสม่ำเสมอ โดยในระยะ แรก
ให้กำหนดกิ่งที่จะเป็นกิ่งประธาน ๔-๖ กิ่งแรก พิจารณาจากความสมบูรณ์และ
ตำแหน่งที่เหมาะสม แต่ละกิ่งควรห่างกัน ๑๐-๑๕ เซนติเมตร แต่งกิ่งที่ไม่ต้องการ
ออก เช่น กิ่งมุมแคบหรือกว้างเกินไป หลังจากที่ดินเจริญเติบโตไปอีกระยะหนึ่ง จึง
กำหนดกิ่งประธาน กิ่งที่ ๗-๑๒ และตัดแต่งกิ่งที่ไม่ต้องการออก เมื่อทุเรียนเริ่มให้
ผลผลิตควรมีกิ่งประธาน ๑๒-๑๕ กิ่งเวียนรอบต้น กิ่งประธานกิ่งแรกอยู่สูงจากพื้นดิน
ประมาณ

๑ เมตร กิ่งประธานแต่ละกิ่งมีกิ่งรอง ๓-๔ กิ่ง และกิ่งรองแต่ละกิ่งจะมีกิ่งแขนง
พอบริเวณและไม่บังแสงซึ่งกันและกัน กิ่งและใบทุเรียนที่ตัดแต่งทิ้งอาจใช้
เครื่องหั่นย่อยแล้วนำกลับมาเป็นปุ๋ยทุเรียนได้อีก แต่กิ่งและใบที่เป็นโรคควรเผา
ทำลาย นอกแปลงปลูกเพื่อทำลายแหล่งสะสมของเชื้อโรค

กระบวนการ/ขั้นตอน/วิธีการปฏิบัติ
(ขององค์ความรู้)

ข้อเสนอแนะ/เอกสารอ้างอิง/
คู่มือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์
ความรู้

การให้น้ำ

ช่วงเวลาหลังจากปลูกจะตรงกับฤดูฝน ถ้ามีฝนตกหนักควรทำทางระบายน้ำ และ ตรวจสอบบริเวณหลุมปลูก ถ้าดินยุบตัวเป็นแอ่งมีน้ำขังต้องพูนดินเพิ่ม ถ้าฝนทิ้งช่วง ควรรดน้ำให้ดินมีความชื้น อยู่เสมอ ในปีที่ต่อ ๆ ไป ควรดูแลรดน้ำให้ต้นทุเรียนอย่างสม่ำเสมอ และในช่วงฤดูแล้งควรใช้วัสดุคลุมดิน เพื่อช่วยรักษาความชื้นในดิน เช่น ฟางข้าว หญ้าแห้ง เป็นต้น

การใส่ปุ๋ย

1. หลังตัดแต่งกิ่งควรมีการใส่ปุ๋ยคอก และตามด้วยปุ๋ยเคมี
2. ปุ๋ยเคมีสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ หรือสูตรเสมอ ใส่หลังตัดแต่งกิ่ง และหลังให้ผลผลิต
3. ปุ๋ยเคมีสูตร ๘-๒๔-๒๔ หรือ ๑๒-๒๔-๑๒ ใส่หลังจากฝนทิ้งช่วงเพื่อเร่งการออกดอก
4. ใส่ปุ๋ยคอกครั้งละประมาณ ๒๐-๕๐ กิโลกรัม/ต้น ช่วงหลังตัดแต่งกิ่ง และหลังให้ผลผลิต

<p style="text-align: center;">กระบวนการ/ขั้นตอน/วิธีการปฏิบัติ (ขององค์ความรู้)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อเสนอแนะ/เอกสารอ้างอิง/ คู่มือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์ ความรู้</p>
<p>การเก็บเกี่ยวผลผลิต</p> <p>๑. ควรตัดทุเรียนที่มีความแก่ประมาณ ๗๕ เปอร์เซ็นต์หรือวัดแบ่งได้ ๓๒ เปอร์เซ็นต์ (๑๐-๑๒ สัปดาห์หลังดอกบาน)</p> <p>๒. ก่อนเก็บเกี่ยวทุเรียน ๓-๔ วัน ต้องตรวจสอบเปอร์เซ็นต์ความแก่ของทุเรียน</p> <p>การจัดการเรื่องโรค</p> <p>๑. มีการใช้สารชีวภัณฑ์ไตรโคเดอร์มาเป็นหลัก ในทุกระยะ ตั้งแต่รองกันหลุมจนหลังเก็บเกี่ยว และมีการใส่ซ้ำบ่อยๆอย่างน้อยทุกๆ ๒-๓ เดือน เพื่อป้องกันโรครากเน่าโคนเน่า</p> <p>๒. หมั่นตรวจดูพวกแมลงและเพลี้ย หากเจอต้องรีบทำลายทันที</p> 	
<p>ผู้บันทึกองค์ความรู้ชื่อ นายอดิศักดิ์ ภูกิตติกุล ตำแหน่ง นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ หน่วยงาน สำนักงานเกษตรอำเภอเขาพนม ๐๗๕-๖๘๙๒๕๑</p>	